

[Vagn Bro.]

at give det godkendende rutebilnævn oplysning om den virkelige overenskomst med den sælgende rutebilejer.

Jeg har af statsrevisorernes betænkning forstået, at statsrevisorerne ikke har færdigbehandlet sagen, hvad for øvrigt er såre forståeligt, da deres betænkning jo allerede forelå ved folketingsårets begyndelse i oktober 1957, medens ombudsmandens meget omfattende udtalelse om denne sag er af 12. november 1957. Hertil kommer, at statsrevisorerne heller ikke havde kunnet gøre sig bekendt med de danske statsbaners generaldirektørs returnering over for ombudsmandens alvorlige påtale og kritik af det skete.

Når jeg har gjort disse bemærkninger — og jeg kan føje til ikke alene på egne og mit partis vegne, men også på det konservative folkepartis vegne — er det for at afværge, at man, når ombudsmandsudvalgets betænkning — forhåbentlig snart — kommer til at foreligge for folketinget og sagen da tages op til en virkelig debat her, skal kunne sige, at det kun var under den foreliggende sags behandling, en sådan debat kunne finde sted. Rutebilsagen vil rettelig kun kunne behandles af folketinget, når hele materialet foreligger her, og det sker altså først, når ombudsmandsudvalgets betænkning foreligger. Heraf følger også, at hvad der i øvrigt skal ske i denne sag, ikke er foregrebet ved, at tinget godkender statsrevisorernes betænkning. Det er mig i øvrigt bekendt, at rutebilnævnet nu har taget sagen op til behandling, og at dette også vil kunne få betydning for den endelige afgørelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslag til folketingsbeslutning, sålydende:
„Statsregnskabet for 1955-56 godkendes“,
vedtoges uden afstemning.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om ungdommens uddannelsesfonds forvaltning og virksomhed.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1245, fremsættelsen i tidenden sp. 2609).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Per Hækkerup: Det lovforslag, den højtærede minister har fremsat om at forøge bevillingerne til ungdommens uddannelsesfond, følger sig ind som et led i de bestræbelser, der både under den tidligere og under den nuværende regering er udfoldet for at behandle og forbedre ungdommens uddannelsesforhold i almindelighed. Vi har tidligere i tinget modtaget oplysninger om arbejdet med at udvide de eksisterende undervisningsområder og arbejdet med at etablere nye uddannelsesformer. For ca. 1½ år siden vedtog det høje ting en ny formulering af lærlingeloven, der på en række områder betød en udbygning og en forbedring af uddannelsen for denne store gruppe af unge, og forleden dag behandlede tinget et lovforslag om tekniske skoler, der videreførte det, der blev påbegyndt ved lærlingelovens revision.

Med henblik på en anden del af ungdommen, nemlig de unge, som ikke modtager nogen faglig oplæring, og som ikke i øvrigt bliver delagtige i videregående og højere uddannelse, har arbejdsministeren i den tidligere regering i foråret nedsat en kommission, og det blev ved nedsættelsen understreget, at det var ønskeligt, at kommissionen ret hurtigt ville være i stand til at afslutte sit arbejde, så at tinget også kunne få lejlighed til at beskæftige sig med uddannelsesforholdene for denne meget store, vel den største del af ungdommen.

Det lovforslag, vi nu behandler, kommer derved, når vi ser det i sammenhæng med disse andre forslag, til at komplettere billedet. Jeg håber også, at vi vil være i stand til i indeværende folketingsår at blive færdige